

Deltagelse have været drøftede her i Salen. Jeg vilde finde det ganske ubetimeligt nu at vende tilbage til de Punkter, som tidligere have tildraget sig Hovedopmærksomheden i Debatten, saa meget mere som denne Debat af og til udartede til en ren Polemik. Imod Loven er der i Virkeligheden ikke fremsat Indvendinger, men der var ganske vist fremsat Indvendinger mod Punkter i Lovforslaget, imod væsentlige og uvæsentlige Punkter, og det kan ikke siges, at den Modstand, der saaledes tidligere er kommen frem, hvad enten den byggede, som den undertiden gjorde, paa gode Argumenter, eller den byggede paa Skræmmebilleder eller maaske paa Misforstaaelser, har været unyttig. Thi den har tvunget alle Parter til at skaffe de bedst mulige Oplysninger og den størst mulige Klarhed over de Forhold, som Lovforslaget vedrører, og i Kraft af den saaledes vundne Klarhed tror jeg, at vi nu i Øjeblikket staa saaledes, at man trygt kan anbefale Lovforslaget. Til ikke at optage den tidligere her i Salen stedfundne Debat er der ogsaa andre Grunde. Den første er en Bemærkning, som faldt fra den højtærede Minister ved Forslagets Fremsættelse, en Bemærkning, der i det væsentlige lød saaledes: Jeg er selv kommen til den Overbevisning, at vort Land ikke længere kan staa paa et andet Retsgrundlag paa dette Omraade end vore Nabolande og de fleste civiliserede Lande i Verden. Vi, der kendte den højtærede Minister, vare paa Forhaand ganske paa det rene med, at naar det Øjeblik kom, da den højtærede Minister saa dette, vilde den højtærede Minister ogsaa klart og tydeligt sige det. Ikke desto mindre vil jeg dog bringe en Tak, fordi netop disse Ord faldt. Jeg tror, at det ogsaa i andre Henseender vil være gavnligt, at man er paa det rene med, at fordi man under visse givne Forhold og under visse givne Forudsætninger har taget Standpunkt til en Lov eller til Dele af en Lov, skal man dog ikke derfor føle sig bunden til for Livstid at indtage dette Standpunkt, selv naar Forhold og Forudsætninger have forandret sig. Men dertil kommer saa ogsaa en hel anden Betragtning, der gør det urimeligt at komme ind paa at debattere gamle Stridsspørgsmaal. Det er det, at de egentlige gamle Kæmper i Striden ere, om ikke formelt, saa dog faktisk ukampdygtige i Øjeblikket, idet baade Flertallets og Mindretallets Ordførere ville have vanskeligt ved nu at deltage i Debatten. Den ene har Sæde paa

dette Lings Formandsplads, og den anden i Ministeriet; vi staa derfor saa heldigt, at vi kunne tale om Loven ud fra selve de Principper, paa hvilke Loven bygger, og lade alle gamle Stridsspørgsmaal hvile.

Som ærede Medlemmer have bemærket, falder Lovforslaget i tre Afdelinger; det ene vedrører Forfatterretten, det andet Kunstnerretten, og det tredje de almindelige Bestemmelser, men bag denne ydre Leddeling er der tillige i Lovforslaget to Hovedsynspunkter, af hvilke det ene er Udtryk for Ønsket om at ændre vor indre Lovgivning og det andet Udtryk for Ønsket om at ændre vort Forhold til fremmede Stater. Jeg skal et Øjeblik dvæle ved disse to Hovedsynspunkter. Med Hensyn til den indre Lovgivning vil det være ærede Medlemmer bekendt, at Retsreglerne vedrørende Forfatterret og Kunstnerret ere splittede i en Mængde specielle Love. De ville allerede kunne se dette i Motiverne til Lovforslaget. Hovedloven for Forfatterretten er af 1857, men allerede 1866 og derefter i 1879 og 1889 blev man nødt til at give Tilføjelser og træffe Ændringer i denne Hovedlov. For Kunstnerrettens Vedkommende er Hovedloven af 1864, men allerede to Aar efter er man ogsaa der nødt til at træffe Ændringer. Men allerede det, at vore Forfattere skulle søge rundt i mange forskellige Love for at faa Klarhed over de Lovbestemmelser, der vedrøre deres Produktion, gør det ønskeligt at faa disse Bestemmelser samlede, for at de kunne blive mere gennemskuelige. Dertil kommer saa yderligere dette, at forskellige Paragraffer i de nuværende Love ere uklare. Jeg mindes, at jeg i Fjor under Behandlingen af Lovforslaget om Bogtrykkeres Afleveringspligt til Bibliotekerne maatte efterse noget vedrørende Kunstnerretten, og først ved Tilkaldelse af en dygtig Jurist herinde og ved gentagen Gennemlæsning af Lovene lykkedes det saa nogenlunde at komme til Forstaaelse af, hvad Lovene tilsigtede paa dette Punkt, men det var ogsaa kun ved gentagen Gennemlæsning af dem. Derfor tør jeg antage, at alle med Glæde ville hilse dette Lovforslag, fordi de forskellige Lovbestemmelser heri ere samlede. De ville vinde i Overskuelighed derved, ligesom de ville vinde i Gennemskuelighed, og det er ikke den daarligste Lovgivning, der gør det muligt for Landets Borgere let og sikkert at se, hvilke Rettigheder og Pligter Lovene hjemle dem.

Man kunde da spørge, om det her